

Nr 390.

Av herr **Hansson** i Skegrie m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 194, med förslag till förordning angående särskilda inskrivningsförrättningar under år 1949 m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 194 föreslås ett skördeuppehåll av 14 dagar för de värnpliktiga. Ett så kort uppehåll torde emellertid få anses otillräckligt för sitt ändamål. För att verkligt effektivt kunna utnyttja dessa dagar måste förutsättas att gynnsamt skördeväder blir rådande under alla dessa dagar. Även om så skulle bli fallet medhinnes ej allt skördearbete på denna korta tid.

Om ett lämpligt arbetslag sammansatts med tillhjälp av en person på skördeledning, kan detta lag ofta komma att brytas vid en tidpunkt då ingen vakans kan tillåtas, nämligen vid själva inbärgningen av grödan. Vid denna tidpunkt är också möjligheten att erhålla en ersättare nära nog obefintlig på grund av tröskningens igångsättande. Rent praktiska arbetstekniska skäl tala därför för att uppehållet förlänges, så att det viktigaste ledet i skördearbetet så vitt möjligt tillförsäkras tillgänglig arbetskraft.

Ett så kort uppehåll som 14 dagar förutsätter också att det förlägges under den för respektive landsdelar lämpligaste tidpunkten. Om tidpunkten för dessa ur militära synpunkter måste beslutas i god tid innan de verkställas, torde svårigheten att få desamma lämpligt placerade vara synnerligen stort. Även vid en god kontakt med vederbörande länsarbetsnämnd torde svårigheter ändock yppa sig.

Beträffande övningsuppehållets längd rådde delade meningar inom 1948 års värnpliktskommitté. En ledamot föreslog sålunda, under framhållande av att 14 dagar vore alldeles för kort tid ur jordbrukets synpunkt, att skördeledigheten borde omfatta minst tre men helst fyra veckor. Flera av de myndigheter och organisationer som yttrat sig över värnpliktskommitténs förslag ha ansett att 14 dagar vore otillräckligt som skördeuppehåll. Arbetsmarknadsstyrelsen framhöll att den inte kunde tillstyrka ett så kort uppehåll som 14 dagar utan föreslog ett uppehåll av minst tre veckor. Styrelsen hävdade att ett avbrott i övningarna om tre veckor inte behövde medföra så mycket mera besvärande komplikationer ur utbildningssynpunkt än ett uppehåll om 14 dagar. Sveriges lantbruksförbund och Riksförbundet Landsbygdens folk (RLF) underströko kraftigt att ett skördeuppehåll om 14 dagar vore otillräckligt. Upphållet borde för att tjäna sitt syfte omfatta fyra veckor.

Bihang till riksdagens protokoll 1949. 4 saml. Nr 390—391.

Många skäl tala enligt vår mening för att skördeuppehållet borde utsträckas att omfatta minst 3 veckor. Ur militär synpunkt torde ej mera tungt vägande invändningar kunna göras mot en sådan förlängning. Däremot skulle de för jordbruket uppnådda fördelarna vara synnerligen stora och torde väl uppväga eventuella olägenheter ur militär utbildningssynpunkt.

Med stöd av det ovanstående hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 194 måtte besluta att skördeuppehållet för de värnpliktiga fastställas till tre veckor.

Stockholm den 27 april 1949.

Nils G. Hansson

i Skegrie.

Anders Pettersson

i Dahl.

Hj. R. Nilson

i Spånstad.

Harald Johnsson

i Skoglösa.

Gunnar Larsson

i Luttra.

C. O. Carlsson

i Bakeröd.

E. Pettersson

i Ersbacken.
